

Rigsdagstidende.

1860. Forhandlingerne paa Folkethinget. No 287.

Solgte Session.

70de Møde.

Lovdagen den 22de December Kl. 12.

(Forsat.)

Sfchering (forts.): Man har ikke i første Dieblit, udførend man har seet dette Amtsråad arbejde sammen for Kjøbstad og Land, ret kunnet overskue, hvor stor omfrent Udgiftsmassen vil være, og hvorledes Forholdet maa være med Hensyn til hvad der opkræves af de to Hovedgjenstande for Bestatningen, Hartkornet og Folketallet, enten Fordelingen nu skeer paa de særlige Communer eller deres egen Bestatningsindretning eller ligefrem efter Formue og Vellighed. Jeg skal ikke kunne sige, om man ved en nærmere Bearbejdelse af Loven vil være istand til at forandre dette, men jeg troer, at man i den Henseende kunde gjøre et Skridt, saaledes at det senere vilde være lettere at komme til en Forandring, idet man kunde forlange Bestemmelser herom forelagte Lovgivningen paant om saa Nar. Vi skulle huske paa, at der for os er den store Vanskelighed, at naar en Lov er givet, staaer det vel i vor Magt at forsøge at fremkalde Forandringer, men ikke at fremkalde dem. Naar vi derimod i selve Loven bestemme, at den eller en Deel af den skal forelægges os paant efter visse Nar, hører den op at bestaae, naar vi da ikke kunne komme til Enighed om den i en ny Skikkelse; vi blive idetmindste satte istand til at udøve en ny Indvirkning derpaa. Der er et andet Punkt, der er mere ubestemt, men som jeg dog skal nævne. Det er rigtigt,

at man ser kommen til at antage en lønnet Regnskabsfører for disse Amtsråad; men man har opløst Indtægterne i 2 Kasser, idet man har ladet Regnskabsføreren faae en Kasse, hvilket efter min Mening er en stor Mangel; man skal lade Kasseforvaltningerne være saa smaa som muligt, for at være saa sikre som muligt og have saalidt hvilede Pengemidler som muligt. Der er endnu et Par andre Mangler af tilsvarende Art; men jeg skal ikke for længe Forhandlingerne ved at gaae nærmere ind derpaa, idet jeg troer, at de, for mit Bedømmende, ere modsagte i mit eget indbragte Forslag. De, der sammenligne det foreliggende Lovforslag med det Forslag, jeg har tilladt mig at indbringe, ville deraf kunne see, hvilke Punkter jeg ikke ganske kan billige, og det er naturligt, at naar det kommer under nærmere Behandling, haaber jeg, at min Betragtning vil kunne komme til at faae nogen Indflydelse derpaa. Her savnes saaledes et for mig meget vigtigt Moment, og som efter haanden af Communerne selv vil blive betragtet som meget vigtigt; fra Begyndelsen af synes man vel at opfatte det som trykkende paa Communens Frihed; men alt som man seer sig mere og mere om, vil man erkjende, at det paa ingen Maade er saag trykkende paa Communens Frihed inden den Virkningskreds, den bør have, men derimod et stort Forsvar for Børgerne, det er nemlig, fastsættelsen af en Begrænsning af den Skatteindtægt, som Communen tør opkræve. Det ligger i Sagens Natur, at nogen ny Skattegjenstand tør Communen ikke skabe, men naar der ikke sættes en Begrænsning for Skatteopkrævningen, paa